

ИЗТОКЪ

„Каква полза сж принесли и могат да принесатъ на народа ни голитѣ думи: наука, знание, образование и просвѣщение. при онова диво угнетение и при онзи безчовѣчно-варварски деспотизъмъ, който е ограбилъ нашето отечество отъ влиянието на всѣка една здрава и нова човѣческа идея, и който, като вампиръ въ тъмнината, смучи нашата топла кръвъ, нашия животъ и нашитѣ мозъци отъ главата?“

ХР. БОТЕВЪ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ нивотъ

Редактира комитетъ

Ботевъ и България

„Ако умра, то знай, че после отечеството си съмъ обичалъ най-много тебе“

За Ботева отечеството е престъпление тамъ, дето не е отвлечено понятие. „всичко е съ рани обвито“ Отечеството за него е неговия народъ, който страда — безразлично отъ кого, — отъ турци или отъ чорбаджии; той се вдъхновява отъ историческата сѣдба на своя народъ и отъ всичко хубаво и здраво въ българския характеръ, останало не засегнато отъ робството. Единствено страданието, плачътъ на сиромаситѣ намира най-силно отражение въ неговото отзивчиво за людскитѣ страдания сърдце. Любовта му къмъ отечеството е любовъ чиста и искрена, къмъ близкия и далечния — на нея. Робската неволя на неговия кумиръ — народа е обсадила голѣмия му духъ, та е пресушила свежитѣ и сърдечни чувства. За него любовната песенъ

е престъпление тамъ, дето не е отвлечено понятие. Природнитѣ хубости на неговата родина не сж мотиви на патриотичнитѣ му пѣсни. Пѣвецътъ на свободата се вдъхновява най-силно отъ борцитѣ за тази свобода. А любовта му къмъ отечеството е любовъ къмъ ближния. Човѣка той обича, не мъртвата природа. „Наистина, най-голѣмата добродетель въ свѣта е любовта къмъ отечеството, но какво да правишъ, когато сж малцина ония хора, които да разбиратъ, че тая добродетель естествено е основана на друга — на любовта къмъ ближния“, пише Ботевъ на Драсова. До по-великѣ идеалъ отъ този, човѣшкиятъ духъ още не се е домогналъ

НАШЕЦИ

НАШЕТО СЕЛО

с. Блатецъ

Тая година празникътъ на св. Кирилъ и Методия се отпразднува съ голѣма тържественостъ въ селото. Училището бѣше окичено съ вѣнци отъ живи цвѣтя. Рано сутринта тамъ се събраха всички ученици, прилично облечени въ красивитѣ си селски носии и съ флагчета въ рѣце. После, наредени, всички ученици, начело съ директора на прогимназията г. Т. Обрешковъ и г-да учителитѣ се отправиха за църква, носейки портрета на св. брата. Колоната се водѣше отъ духовна музика, специално дошла отъ Сливенъ. Следъ църковенъ отпускъ, ученицитѣ се върнаха въ училищния дворъ, където се отслужи молебенъ и следъ това се изнесе утро, открито отъ ученическия хоръ, подъ ржководството на учителката Атанасова. Тукъ говори учителя В. Стояновъ за живота на св. Кирила и Методия и за тѣхното дѣло — писменността. После се изнесоха подходящи декламации. Утрото бѣше масово посетено отъ селянитѣ, начело съ кмета г. Паскалевъ.

Когато утрото завърши, въ двора на училището започна народната веселба — извиха се кръшни хора и ржченици. За успѣшното изнасяне на това мило тържество, най-голѣмъ дѣлъ има г. директора Обрешковъ и неговитѣ колеги — учители.

Б. Киряковъ

с. Гол. Шивачево

Селото Голѣмо Шивачево, което наскоро влѣзе въ Сливенска околия, подъ ржководството на младия и енергиченъ кметъ г. Михо Димитровъ, родомъ отъ сжщото село, започна трескава стопанска дейностъ. За това свидетелствува и следното писмо, което получихме за публикуване въ вестника:

Съ врем. трудова повиностъ

сме изкопали леглото на вадата „Домуздере“, която се провежда отъ бѣлкана съ протежение общо на повече отъ 7 км. Остава да се доизработи около 500 пог. метра и всичко ще бѣде готово до 15 того. Вадата пустнаха и Шивачевци ще се радватъ на вода съ която ще се напояватъ надъ 300 декара плодородна земя въ и около селото. Сжщата вода съ дебитъ 40 — 50 литра въ секунда ще има падъ надъ 200 метра, който падъ ще се използва въ бждаще за силопроизводство.

Основахме воденъ синдикатъ, който ще има за целъ напояванията отъ вадата на Домуздере, ползуване водитѣ отъ р. Беледере, съ която ще напояваме надъ 4000 декара земя. Отводняване заблатеното корито на р. Къзалачъ-дере, която нанася вреди на най-плодородната частъ отъ землището ни, като се поддържа извършената корекция на сжщата рѣка. Въ селото работи една безработна група отъ 100 души — за смѣтка на фода „безработни“ подъ ржководството на командира на 3-а п. р. дружина г-нь Томовъ и Ст. Загор. Обл. инженеръ по водитѣ г-нь инженеръ Томовъ съ помощника си инж. Русчо Илиевъ, кондукора при сжщото инженерство Симеонъ Беровъ, която корекция презъ това лѣто ще бѣде напълно завършена“.

ПИСМА ЗА „ИЗТОКЪ“

Тържествата за Дим. Казака

На 21 м. м. стана осветяването на паметника на Димитъръ Казака отъ гр. Сливенъ, загиналъ трагично за родината ни близо до Кремиковския манастиръ.

Бѣхъ съ излетници въ едно съседно село и случайно научихъ тамъ за осветяването на паметника.

Като сливенецъ, трѣбваше да отида тамъ. Предполагайки, че ще видя на тържеството и други мои съграждани, но за

сѣжаление — нѣмаше нито единъ. Народа отъ околнитѣ села се бѣше стекълъ масово на тържеството. Държаха се речи отъ кмета, учителитѣ, изпѣха се отъ прогимн. хоръ въ с. Кремиковци, нѣколко пѣсни, издекламираха се и нѣколко стихотворения. Положиха се и нѣколко вѣнци отъ името на мѣстни организации върху паметника. Отъ страна на сливенци, обаче, никой не поднесе вѣнець. Тъкмо, когато познати ме подканаха да кажа, макаръ и случайно дошелъ тукъ, като сливенецъ, нѣколко думи, каквито и да било за случая, отъ кметъ мѣнастира, който се намира на 100 — 200 метра отъ паметника, се зададе нашия съгражданинъ професоръ Табаковъ, който дойденеспоеенъ на тържеството, което вече бѣше къмъ своя край, извади 2—3 листа написана хартия и прочете своята речъ.

Останахъ въ приятно недоумение.

По после научихъ, че отъ страна на Сливенската дружба въ София били опредѣлени да дойдатъ на тържеството три лица, но по една или друга причина идването имъ се осуетило. Проф. Табаковъ, който билъ на сбора въ съседното село Сеславци, научилъ, че сливенци не дошли, трѣгналъ веднага за тържеството и изпѣтя стѣкмилъ и набързо написалъ своята речъ за случая. Макаръ и накрая, той каза нѣколко хубави думи, съ което ни отсрами предъ кремиковци — опредѣлили почетно мѣсто на тържеството за насъ — сливенци.

София, 22 май 1936 г.

Дим. Шампионъ

„ИЗТОКЪ“ има една господствующа идея: да се бори за икономически и културни придобивки, да издири и изнесе онова, което обединява гражданството, да се бори срещу всичко, което го дѣли, да служи на истината и почтенността.

ГРАЖДАНИ ДО КМЕТА

Уваж. г-нь Кмете,

Получили сме съобщения отъ почитаемото Ви управление, съ които ни се съобщава, че въ изпълнение общинската програма за прилагане утвърдения за града планъ, комисията съ протоколъ отъ юний м. година е преценила да заплатимъ на общината за регулационно подобрене на имотитѣ ни и за мѣстата за тротуари следуюми: се суми, опредѣлени споредъ оценкитѣ утвърдени отъ сжда още презъ 1932 година.

Тия оценки сж чувствително високи при преценкитѣ, които е давала комисията презъ тая година, защото презъ 1932 година, когато сждътъ е утвърждавалъ ценитѣ, стопанската криза и бедственото състояние на гражданитѣ не бѣха разширени въ такъвъ мащабъ, въ какъвто сж днесъ. А, като се има предъ видъ това обстоятелство, много трудно поносима е отъ насъ тежобата за регулационното подобрене и за мѣстата за тротуари, понеже сме лишени отъ срѣдства да заплатимъ такива суми, поради съкратенитѣ ни доходи отъ все повече и повече задълбочаващата се стопанска криза и притисналия ни икономически крахъ.

Има случаи, што сега исканитѣ суми, споредъ преценкитѣ, да надвишаватъ покупната стойностъ на имотитѣ.

Но, за да можемъ спокой-

но и редовно да понесемъ тежобитѣ за регулационнитѣ подобрения, да може и общинската каса да получи сумитѣ и посрешне разходитѣ, налага се и висша справедливостъ е да бждатъ видоизмѣнени ценитѣ съобразно сегашното време на криза, икономически слаби, обезценяване на имоти, произведения, намаление доходността отъ трудъ и др.

Ето защо Ви молимъ, да занимаете почитаемия общински съветъ съ тоя въпросъ, като ходатайствувате и предъ останалитѣ членове на комисията по чл. 9 отъ закона за Благоустройство, да се видоизмѣнятъ ценитѣ до възможния справедливъ минимумъ и следъ като бждатъ надлежно утвърдени, тогава на ново да се извърши преценяването на сградитѣ за регулационнитѣ подобрения и за мѣстата за тротуаритѣ.

Увѣрени, че справедливата ни молба ще намѣри отзивъ въ просвѣтнитѣ чувства на почитаемитѣ господа, надѣваме се за удовлетворение то и, и оставаме

Съ почитъ:

(подп.) Ил. Ив. Болградовъ,
Х. Папазиянъ, Ст. Цаневъ, Ив. Г. Измиревъ, Зах. Кондаковъ,
Марко Парушевъ, Д. Поповъ,
Шоповъ & Кебеджиевъ, Иванъ П. Йорговъ, Аврамъ Еш. М. Ескинази, н-ци С. Ив. Ж. и Ив. Стефановъ, н-ци Г. Димовъ. Г. х. Димитровъ.

Г-ца КЕТИ В. НАКОВА

и

Г-нь СТЕФАНЪ К. КУНДЕЛОВЪ

Вънчани на 7 т. м.

Сливенъ

Сливенъ

ЕДНА НАЦИОНАЛНА ГОРДОСТЪ

Първа между 7000. Факти и легенди. Свободна търговия или държавен монополъ.
Розомилтониери и розомошеници.

Нашата страна, въпреки около 7000 вида рози, от скромната ѝ площ, представлява превъзходен обект на внимание и интерес, както на наши, така и на чужди туристи и приятели на природата. Въ това отношение идеята за „гостоприемни седмици“, (която въпрочем започна да попрофанира напоследък малко), наредъ съ добритъ касови сборове за Б. Д. Ж., има и найистинна голъмата заслуга, че даде и дава възможност на мнозина нашенци, които при „нормалната ж. п. тарифа не биха могли да посетятъ желани или интересни къччета отъ българската земя — да сторятъ „сега това. Така напр., благодарение „седмицата на розитъ“, и по специално на двата празника на 31. V. и 1. VI. т. г., и хора, които никога може би не сж смѣтали да видятъ Розовата долина — видѣха я. Видѣхъ я, макаръ и по другъ случай, и азъ. За нея всѣка година се е писало много. Пишатъ, чета вестниците, — и сега. Ще пиша и азъ съ рискъ да бжде таксувано за истина. Но считайки, че наистина онова, което ще пиша, представлява интересъ, т. е. не ще бжде ни „пжтни бележки“, ни банално описание прелеститъ на розовата долина (които трѣбва да се видятъ и почувствуватъ, за да се разбератъ), ни рекламна статия за повече посетители — вземамъ спокоенъ перото и почвамъ.

Розовата долина, завсѣки прослушалъ курса по отечествознание за IV отдѣление е известно, че е оная частъ отъ подбалканския коридоръ, включена между селата отъ с. и. край на Н. Загорска околия на изтокъ и Козница, връзката между Ст. планина Сргора на западъ. Нѣкога източния ѝ край бѣ по на изтокъ — Сливенъ (една разходка до Кондювата бахча или Касъмово или една справка въ старитъ учебници по География — ще ви убеди въ това), но измѣнения въ климатичнитъ условия, незабележими за човѣка, измѣстиха розовата долина на западъ къмъ Карловско, където днесъ има надъ 3000 хек. розови градини, срещу 1300 хек. въ Казанлъкъ.

Макаръ, че нашата роза да е най-прочутата, нейната родина не е България. Тя е дошла отъ Персия и чрезъ Индия, Египетъ, с. и. Африка стига въ Македония (Херодотъ и Одринско (х. Калфа), за да се прехвърли следъ това въ политъ на Ст. планина и Сргора, намирайки тукъ най-благоприятни условия за животъ. Въ свѣта сжществуватъ

около 7000 вида рози, от които, обаче, само 30 сж маслодайни, от които пъкъ 30 — нашата роза е най-маслодайна, сж най-трайния и финъ ароматъ и служи за получаване на най-хубавитъ въ свѣта розова вода и розово масло. За откривателка на розовото масло, споредъ свещенитъ санскритски книги, се смѣта индийската княгиня Нуръ Джихонъ. За сватбата на княгинята, фонтанитъ на двореца ѝ били напълнени съ розова вода. Наблюдавайки водата въ басейнитъ, тя забелязва по повърхността капчици масло, които ѝ навѣли мисълта да получи отъ розовата вода масло. И го получила. Така добитото розово масло княгинята въ чест на своя мжжъ Атаръ Джиханъ Гиръ, нарекла атаръ. Отъ тукъ вече англичанитъ замѣстватъ тая дума и сж аттар наричатъ всѣка есенция отъ чисто масло, а attar as roses означава розово масло. Макаръ, че на розовата вода не е „известенъ“ откривателя, не е безинтересно да се каже, че отъ намѣрени стари арабски хроники се знае, че Фарзистанъ е билъ длъженъ да плаща на Багатския халифатъ 30,000 бутилки розова вода, което значи, че тая последната е била известна сжщо много отдавна на източнитъ народи.

У насъ се отглеждатъ главно два вида маслодайна роза — бѣлата и червената, отношението въ цената, на които е 2:1 (2 и 4 лв., докато преди 7—8 години цената на червения цвѣтъ бѣ стигнала 28 лева!), макаръ съотношението въ маслеността имъ да не е сжщото. — При все че е по-малко ценна, благодарение своята непретенциозност, бѣлата роза възнагражда може би по-добре производителя сж двойно и тройно по-голъмия добивъ отъ декаръ. — Отъ 400000 хек. обработваема земя у насъ розовата култура заема около 7000 хек., т. е. приблизително 2%, която площъ, обаче, ежегодно намалява поради забраната за засаждане и подновяване на розовитъ градини.

Най-разпространения начинъ за добиване розово масло е тоя чрезъ водна дестилация, при която се отдѣлятъ ароматичнитъ съединения въ цвѣта и чрезъ охлаждане на парата, ароматичнитъ субстанции се конденсиратъ и събиратъ, т. е., добиването на розово масло почива на сжщия принципъ, по който става и варенето на ракията, нѣщо познато на всѣки почти сливенецъ. Подробноститъ сж, разбира се, различни и тв. сложни.

Нѣкога маслото се добиваше отъ самитъ производители сж тѣхнитъ примитивни казанчета. Производителтъ бѣше и индустриалецъ, и технически ръководителъ, и работникъ, и търговецъ. Добриятъ външенъ пазаръ, който обаче, намираще маслото и изобщо голѣмия интересъ къмъ него, дадохъ като свое отражение бързото модернизиране на това производство и то се индустриализира. Въ голѣмитъ модерни дистилерии се получаваше и по-доброкачествено масло и рандемана бѣ по-добъръ. — Единъ килограмъ розово масло се добива отъ 3000 — 5000 кгр. червенъ цвѣтъ (или двойно бѣлъ), и днесъ струва къмъ 26000 лв. А бѣше време когато цената бѣше стигнала 120,000 лв.!

Макаръ и предметъ на търговия отъ дълги години, розовото масло придоби стопанско значение отъ 1895 г. насамъ, отъ когато розовата култура се разрастна и утвърди въ интензивенъ стопански отрасълъ въ нашето земледѣлско производство; това продължи до войнитъ. Европейската война затвори пазаритъ на розово масло. Следвоеннитъ години донесоха, обаче, единъ форсиранъ възходъ на розовото производство, но безскрупулни и алчни за бързо забогатяване хора провалиха това национално богатство: да намѣришъ на пазаря чисто розово масло бѣ невъзможно, имаше само фалшивикатори! Намѣсата на кооперациитъ, поради липса на опитъ и капиталитъ не се оказа достатъчно ефикасна. Розопроизводството бѣ предъ края. Тогава на сцената се яви Бѣлг. Земледѣлска Банка. Ней предстоеше двойната задача: да запази розопроизводителитъ отъ стопанска смъртъ и да повдигне пониженото реноме на българското розово масло на чуждитъ пазари. Задача, колкото благородна, толкова и трудна. И трѣбва да признаемъ сж задоволение, че Банката сж достоинство изпълни и изпълнява и днесъ тая си задача. Тя взе, отъ една страна, въ свои ръце производството и търговията сж розово масло, гарантира чрезъ своитъ [за всѣка розоварна контролни органи неговата автентичностъ и доброкачественостъ, възвърна доброто му име, създавайки отъ друга страна, максималнитъ възможности за момента за нормално развитие на тоя наистина тв. цененъ стопански плодъ отъ земледѣлското ни производство.

Д. И. П.

„Изтокъ“ редовно всѣка седмица Ви поднася разнообразно четиво, безъ да се заплаща труда на редакторитъ и сътрудницитъ. Той чака подкрепата Ви — платете си абонамента.

3-о Административно Отчетничество
гр. Сливенъ

Обявление

№ 952

Обявява се на интересующитъ се, че на 12 юни 1936 година въ Данъчното управление на гр. Сливенъ, отъ 9 — 11 часа ще се произведе спазаряването по „доброволно съгласие“ на основание чл. 167 отъ Закона за Б. О. и Предприятията за доставка на агнешко, овчо и говеждо месо за времето отъ 1 юли до 30 септемврий 1936 година включително, за сжититъ на Сливенския гарнизонъ, както следва:

Агнешко месо — 5,000 кгр. на приблизителна стойностъ 55,000 лв.

Овчо месо — 5,000 кгр. на приблизителна стойностъ 50,000 лв.

Говеждо месо — 15,000 кгр. на приблизителна стойностъ 150,000 лв.

Залогъ 5% върху обявената стойностъ въ банково удостоверение.

Задължителни сж Закона за Б. О. и Предприятията и Правилника за прилагането му, общитъ и допълнителни поемни условия и описанията къмъ тѣхъ, издание на Министерството на Войната отъ 1931 година.

Доставката е дѣлима по видъ. Количеството на месото е приблизително и може да се увеличава или намалява, споредъ нуждитъ на частитъ. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присъствувенъ денъ и часъ въ канцеларията на Помош.-Административния отчетникъ, а въ деня на спазаряването въ Данъчното Управление на гр. Сливенъ.

Разноснитъ по спазаряването, сключване договора, данъци, гербъ, публикация и други сж смѣтка на доставчика.

гр. Сливенъ, 5 юний 1936 година.

Отъ Отчетничеството

Сждебно-Изпълн. участъкъ при Слив. Окол. Сждъ

Обявление

№ 261 — 1935 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сждия-Изпълнител при Слив. окол. сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до оно число на следующия месецъ, което съответствува на дата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правила на чл. чл. 807 — 823 отъ Гр. С-во, публичната продажна следния недвижимъ имотъ:

Нива въ землището на с. Гергевецъ, Самуиловска околина, Сливенска околия, въ мѣстн. „Ватжлжа“ отъ 15 декари при граници: Колю Диневъ Сотевъ отъ две страни пжти Петъръ Янковъ, оценена за 12,000 лева.

Имота е на Петъръ Янковъ Калевъ отъ с. Гергевецъ Сливенско, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава дългъ къмъ Рада Раева Раева отъ село Гергевецъ, Сливенско.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъствувенъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 3 юний 1936 год.

I Сждия-изпълнителъ: Стефанъ попъ Петковъ

Пушете само цигаритъ III к. „България“

МАСАРИКЪ ЗА СЕБЕ СИ

КАКЪ ЖИВЪЯ

Когато следъ войната се върнахъ вжщи, видѣхъ изненаданъ, колко изведнажъ стари сж станали моитъ познати, земляци и приятели. Когато видѣхъ тази промѣна у моитъ приятели, азъ мислѣхъ съ уплаха, че сжщо тѣй и азъ трѣбва да съмъ се промѣнилъ въ сжщата мѣрка.

Познавамъ единъ старъ джбъ, за който хората разправятъ, че билъ на 900 години. Колко силно е все пакъ това дърво! Неговата старостъ съвсемъ не му прѣчи да изкарва нови листа и цвѣтове. Не би ли могълъ и човѣкъ така да остарява? Сто години животъ,

това не би трѣбвало да предства нищо особено.

Само по себе си се разбира, че това никога не би могло да се постигне съ изкуствени и неестествени срѣдства — нужно е да расте човѣкъ на чистъ въздухъ и на слънце, разумно да яде и да лие, никога да не става жертва на полова болестъ, и преди всичко, да работи сж мускулитъ си и сж мозъка си. Човѣкъ може да полага грижи, за да остане здравъ, ала преди всичко той трѣбва да има предъ себе си една целъ и никога да не загуби живия интересъ къмъ живота. Ние мѣримъ живота

твърде едностранчиво, именно споредъ неговата дължина, но никога не и споредъ неговата дълбочина и величина. Ние мислимъ повече върху това, какъ да продължимъ живота, отколкото какъ въ действителностъ бихме го запълнили. Много хора се страхуватъ отъ смъртъта, но съвсемъ не искатъ да знаятъ, че тѣ, и много други, живѣятъ само половинъ животъ, безъ любовъ, безъ радостъ.

Нѣкои остаряватъ отъ удобства, защото не желаятъ вече да работятъ. Да не остарявашъ, значи не само да се запазишъ, но още и постоянно вътрешно да растешъ. Всѣка година би трѣбвало на бжде изживѣна така, като че ли човѣкъ се е качилъ съ едно стъпало по-

високо на една стълба.

Азъ самъ внимавамъ какъ остарявамъ, следя моитъ умствени способности, моята паметъ, моята способностъ да комбинирамъ и нѣщо повече, ако бихъ забелязалъ, че изгубвамъ нѣкоя главна способностъ, веднага ще направя мѣсто на помладия.

Азъ се грижа сжщо и за моето тѣло. Ако би зависѣло отъ мене, бихъ гледалъ сжщо да може да се мине безъ лѣкарни, но когато нѣкой не разбира самъ да се грижи за своето здраве, тогава той трѣбва да представи това на лѣкаритъ. Единъ образованъ човѣкъ би трѣбвало да се наблюдава и преди всичко да мисли върху своята диета. Това не е материализъмъ — материали-

зъмъ е да не се мисли върху това и да се живѣе съ силно желание за ядене и пиене вънъ мѣрката и, следователно, противоразумно. Преди всичко нужна е умѣреностъ. Много по-малко трѣбва да се яде, колкото обикновено хората ядатъ и пиятъ. Ако желаете да знаете, какъ практикувамъ азъ това, ще ви разкажа.

Азъ имъ три пжти на денъ. На закуска най-напредъ малко плодове, после две рожки яйца, малко масло и варени плодове, а около полднъ малко парченце месо, много малко зеленчукъ, нѣкакъвъ сладки плодове и черно кафе. Вечерта сжмъ свикналъ да имъ пиенце бухтелъ съ млѣко, ко-

„Стига сме правили ялова политика“

Скъпи гости за града ни

„Стига сме правили ялова политика!“ — това сж думи на покойния Ив. Ев. Геошев, които ни дойдоха на ум и сега, когато прочетохме въ нашия ежедневен печат изявленията на министра на земледелието г. проф. д-ръ Дим. Атанасов относно сръдствата за борбата срещу сушата у насъ.

Въпросът за борбата срещу сушата е въпрос много по-голям от много други въпроси, за които се приказва по кръчми и кафенета, пише по вестници и списания и които сж или за ялова политика или пъкъ съвсем не сж никаква политика, а празнословия, ако не и сквернословия... Примърът на сливенци, начело съ тѣхния кметъ, архитектъ Козаровъ, дохожда най-добре да потвърди важността на поменатитѣ изявления.

Загрижени за поминъка на тѣхния градъ, който бѣ до скоро важно търговско и промишлено сръдище, а сега бедствува покрай общата народностопанствена криза, сливенскитѣ граждани избраха особень отборъ, който всестранно да обмисли начина, по който ще може да се подобри имотното състояние на населението. Едно отъ сръдствата за постигане тая цель бѣше оросяването на яловото Краставо поле, което се намира въ околността на града. Тѣй както високопросвещеный дѣдо Методий Кусевъ съ упорито търпение и постоянство можа да намѣри вода за каменистия „Ахмакъ баиръ“ — „Аязмото“ и да направи отъ него прекрасна китна могила, украса на Стара-Загора, така и г. Козаровъ най-после намѣри цѣла подпочвена рѣка, която ще обърне Краставо поле на Красно поле, по подобие на едно-временнитѣ Краставски бани, които сега носят името Красновски.

Следъ като се убедихме отъ фотографската снимка на подпочвената рѣка, която бѣше възпроизведена и въ в. „Зора“, ние искахме да посочимъ примѣра на сливенци за поука на всички наши земледѣлци, особено на ония, които продължаватъ да правятъ ялова политика и да чакатъ всичко да имъ дойде отъ властѣта или чрезъ властѣта.

Думитѣ на учения професоръ — министъръ на земледелието — относно мѣрките, които ще вземе правителството противъ сушата въ България, още повече ни насърчаватъ да посъветваме и всички просвѣтени селски кметове и всички съзнаващи дълга си агрономи да се заловятъ преди всичко здраво, и то незабавно, за дейността къмъ която всички познавачи на въпроситѣ, жизнени за страната ни, ги на-

насочватъ, безъ да чакатъ за това помощта на държавата. На почвата на самопомощта и взаимнопомощта нашитѣ градски и селски общини биха могли да направятъ повече съ общъ трудъ и по-малко съ общи парични сръдства действително да достигнемъ, както казва въ изявленията си г. министра, до положението на Калифорния, сев.-американска област, която е богата не само съ прочутото си самородно злато, но и съ своитѣ плодове и зеленчуци и която порано е била истинска суха пустиня, а сега съ оросяването на почвата си е вече сочна, цвѣтуща и плодородна градина.

Потикътъ къмъ усилената работа за борба срещу сушата у насъ не може да срещне възражение и въ ония мѣста, дето по-мъчно може да се намѣри вода за оросяване обработванитѣ земи. За такивато мѣста г. м-ра на земледелието посочва два начина за борба: първо една по-правилна обработка на земята, за да може тамъ да се складира повече влага и за да може тамъ да се запази влагата по-дълго време и, второ, употреблението на сушоустойчиви и ранозрѣщи видове растения между пшеницата, ечемика, рѣжъта и овошкитѣ.

На г. проф. д-ръ Дим. Атанасовъ, на г. архитектъ Козаровъ, па и на всички ония вещи лица, които въ тия времена на безработица за много работни хора сж взели при сърдце напредъка на народното стопанство и на народния поминъкъ и които сж се заловили прѣко на борба съ сушата и косвено на борба съ яловата политика, която се е проповѣдвала и подържала съ години у насъ, дори отъ хора, които носят името земледѣлци, нашиятъ народъ отъ сега дължи безкрайна признателностъ. Защото английскитъ писателъ Дж. Свифтъ много право бѣше казалъ, че оня, който е станалъ причина да никнатъ два житни класа тамъ, дето е расълъ само единъ, той е направилъ много по-голямъ добро на човѣчеството отколкото всички държавници и политици вкупомъ взети съ тѣхната дейностъ.

Програмата, която дава на нашето земледѣлие и на нашитѣ земледѣлци днешния министъръ на земледелието, е толкозъ важна, че тя иска дружнитѣ просвѣтни и обединени усилия на цѣлия нашъ народъ.

Ил. С. Бобчевъ.

Изъ в-ръ „Миръ“ — брой 10,758.

Следъ тия, които заематъ първитѣ мѣста, не познаватъ по-нещастни отъ ония, които имъ завиждатъ. Ментенонъ.

Тая година учителитѣ по история и география, предприеха своята девета екскурзия — конференция, уредена отъ Министерството на Народното Просвѣщение, заедно съ историческото и географското дружество отъ София, гдето е билъ сборния пунктъ. Всички учители на брой 180 души, придружени отъ г. г. професоритѣ Филовъ, Никовъ, Батаклиевъ и Бешевлиевъ, съ автобуси, минали презъ подбалканския коридоръ. По пътя на движението учителитѣ сж били запознати съ редица географски и исторически забележителности. Минали сж презъ Златица, Пирдопъ, като въ Сопотъ сж посетили къщата на Ив. Вазовъ и женския метохъ, гдето и до сега е запазено скривалището на В. Левски. Въ Карлово, професоръ Батаклиевъ е говорилъ за розовата култура. Въ тържествата около паметника на В. Левски, учителитѣ взематъ участие, като полагатъ вѣнецъ. Въ Казанлъкъ сж четени реферати отъ проф. Никовъ — Изъ историята на подбалканската област; проф. Филовъ — Могилни находки въ Тракия, а главния инспекторъ г. Кюрчиевъ е говорилъ на тема: Методични бележки върху обучението по история. Посетили сж съ автобуси Шипченския манастиръ и върха Св. Никола. На 2 юний вечерта учителитѣ пристигнаха въ Сливенъ, посрещнати много тържествено.

Отъ моста при Клуцохоръ до площада бидоха наредени ученички и ученици въ шпалиръ. Г-нь директора на слѣтитѣ гимназии приветствува съ добре дошли гоститѣ, като на всички г. г. професори бидоха поднесени разкошни букети, а учителитѣ обсипани съ рози. На площада гоститѣ бидоха посрещнати отъ г. пом. кмета Гаушановъ, г. н-ка на гарнизона и др. На речъта на пом. кмета отговори г. главния инспекторъ. Отъ името на учителитѣ гости, биде сложенъ вѣнецъ на паметника и изпълнени нѣколко номера отъ музиката на м. гимназия и хора при дев. гимназия.

На другия денъ имаше два пробни урока отъ учителитѣ при мъжката гимназия г. г. Ангъзовъ и Измиревъ и рефератъ отъ проф. Батаклиевъ на тема: Днешното състояние на географията като наука и учебенъ предметъ. Следъ обѣдъ гоститѣ посетиха музея, фабрика „Белфа“, гроба и къщата на х. Димитъръ и други забележителности. Вечерта въ военния клубъ учителитѣ имаха другарска среща, която при задушевна обстановка, продължи до късно презъ нощъта. Сутринта на 4. VI. доволни отъ посрещането на сливенци, учителитѣ си заминаха, едни съ автомобилитѣ до Ст. Загора — София, а други съ трена.

Съдебно-Изпълн. участъкъ при Слив. Окол. Сждъ

Обявление

№ 953—1934 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сждия-Изпълнителъ при Слив. Окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следуюция месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Закона за Гр. С-во, публичната продажна на следния недвижимъ имотъ:

Дворъ съ къща въ с. Крушаре, Сливенско, съ застроено мѣсто 60 кв. метра и дворно мѣсто 3000 кв. метра при общи граници: Стоянь М. Рашевъ, азмакъ и Иванъ К. Рашевъ, оцененъ за 27,000 лева.

Имота е на Георги Куртевъ Рашевъ, бившъ жителъ на с. Крушаре, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за подѣлба между наследницитѣ му.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 3 юний 1936 год.

I Сждия-изпълнителъ: Стефанъ п. Петковъ.

МАСЛО, винаги прѣсно масло за чай, готвене и сладки и други **МАСЛО**, произведено отъ **МАГ. НА ДИМО ДИМОВЪ. МАСЛО**

ПРОДАВА СЕ КЖЩА

находяща се въ гр. Сливенъ, ул. „Асеновска“ при съседни: Т. Д. Кършевъ и Н. Умайниковъ.

Подробности и споразумение при маг. „Мария Луиза“ — Сливенъ.

Опитахте ли цигаритѣ I „Луксъ“ и II „Каро“?

ИНТЕРЕСНО ЗА ВСИЧКИ

Известната реномирана обущарска фирма **Т. Карагъозянъ & Синъ**, съобщава на своитѣ многобройни клиенти, че премести магазина си въ новитѣ дюкяни до П. Камбуровъ, като отъ 1 юний се преименува на **Филипъ Карагъозянъ**.

Съобщавайки горното, надѣвамъ се, че и за напредъ — клиентелата както и до сега ще остане напълно задоволена.

Съ почитание: **Ф. Карагъозянъ**

Купихте ли си МЕДЪ и МАСЛО за закуска отъ Димо Димовъ!!!

Малочленно семейство търси две хигиенични стаи и кухня.

Справка въ редакцията на в. „Изтокъ“ — печатница „Трудъ“ — пл. „Х. Димитъръ“.

1—2 часа или пъкъ яздя. Чис- Разбира се, не можемъ да житотата е сжщо много необходимо, но преждевременно да остарѣемъ и да пребитъ и на устата и преди всичко, живѣемъ множество болести — чистъ въздухъ за дишане. Никогато не съмъ пушилъ, само като момче обичахъ да се представямъ за възрастенъ. Това бѣ презъ годината 1866. Тогава азъ искахъ да покажа на прусакитѣ, че съмъ чехъ и си свивахъ цигари отъ бѣло-червенасиня хартия, които пушехъ предъ прусакитѣ. Пушенето, пиенето и неумѣреното ядене не сж необходими, а само привички.

Ако желаемъ да отхраниме здрави деца, не е достатъчно само поучение, а трѣбва да се създадатъ у децата практически здравни привички. Нѣкъде четохъ за смъртъта като гакостъ.

Настоящитѣ изявления сж дадени отъ проф. Масарикъ предъ чехословашкия вестникъ „Природни лѣкарь“.

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

е смѣнено съ малко черно кафе. Това е достатъчно. Нито веднажъ не предлагамъ на гоститѣ си на обѣдъ нѣщо повече — съ единъ малъкъ компромисъ понѣкога — оставямъ да бжде поднесена риба. Казватъ, че това ядене подбужда апетитъ. Незнамъ защо това трѣбва да се смѣта за добро. Достатъчно е да бжде утоленъ естественъ гладъ. Между тритѣ дневни ядения нищо не вземамъ. Въ рѣдки случаи, когато съмъ въ общество, вземамъ въ 5 часа една чаша чистъ чай. Стомахътъ трѣбва сжщо да си почине, както всѣка работяща частъ на човѣшкото тѣло. Това се постига чрезъ изгладняването. Повечето хора оставятъ своя стомахъ да работи при най-голямъ прето-

варване. Тѣ тѣй се пренаяждатъ, че изпитватъ сякашъ единъ непоносимъ товаръ.

По отношение на пиенето ще забележа, че никога въ живота си не съмъ пилъ ракия. Вино съмъ пилъ още отъ мое детинство, тѣй като съмъ роденъ въ една винарска мѣстностъ. Да пия бира се научихъ едва въ града. На 50 годишната ми възраст разбрахъ, че алкохолътъ не води къмъ нищо добро — напротивъ, че той носи само вреди, и затова отъ тогава престанахъ да пия изобщо алкохолни пития. При последната ми болестъ лѣкаритѣ ме принудиха да пия по чашка вино. Виното не ми бѣ вкусно. Най-после се убедихъ по личенъ опитъ, че може и безъ това вино, и че дори безъ

него е по-добре.

Като президентъ азъ желаяхъ да въздействамъ на моитѣ гости, што, и тѣ да се хранятъ безъ да пиятъ вино и бира, обаче, не ми провървѣ. Добре, помислихъ си, всѣки по своему, всѣки както му харесва. Въздржанието не е мое религиозно вѣрую, но отъ време на време азъ си давамъ труда да обърна внимание на моитѣ съграждани върху това, че неумѣреността въ яденето и пиенето е — накжсо казано — глупаво.

Извънъ това, моятъ начинъ на живѣене е свършено простъ. Сутринъ, следъ ставане отъ сънь, правя студена баня, следъ това правя гимнастични упражнения по собствена система. Ежедневно се разхождамъ

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
сдебни—по 1 лв. на дума
търговски и др.—по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 лв.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

ХРИСТИНА МОРФОВА ПОЧИНА

Страшна автомобилна катастрофа по завоитъ на кривитъ български пжтица пренесе едно скъпо и голъмо име отъ списъка на живота въ мартирологията на мъртвитъ. Отъ 7 ч. вечерта на първи т. м. Христина Морфова, знаменитата наша оперна и концертна пѣвица, съ европейска слава, премина въ споменитъ ни за скъпи покойници. Нѣкаква остра болка като мълния падна всрѣдъ мълвата и нанесе непоправими поражения на всѣки, който познаваше достоинства на голѣмата артистка и нейното значение за родното музикално изкуство. Защото Христина Морфова бѣше преди всичко завършения типъ на жената—българка съ всичката ѝ мощъ въ физика, здравина, упоритостъ въ труда и битовъ моралъ. Освенъ това, тя притежаваше и възторга на тоновитъ крилати поети на нашата разкошна природа и съ своятъ пѣсененъ чаръ стана приживе и нашата племенна гордостъ. Никой не е носилъ съ такава достоинство предъ чуждия свѣтъ величието, чарътъ и топлотата на българското чувство къмъ радостта и скръбта, къмъ удивлението и жалбата, къмъ любовта и смъртта, къмъ блѣна и измалната красота. Въ две десетилѣтия тя пѣ нашата нар. пѣсенъ въ нейния първиченъ

и културенъ видъ на много блѣстящи рампи съ необикновено майсторство и вдъхновение и наложи охуленото ни и презрѣно име на ново вънмание. Защото пѣсенята ѝ бѣше струя отъ сърдечни трели и душевни излияния, каквито само българката може да даде въ своята музикална стихия. По този начинъ, освенъ концертна и оперна пѣвица, Христина Морфова стана възторженъ народенъ трубадуръ. Програмнитъ ѝ намѣрения — да се отдаде напоследъкъ въ изключителна служба на своята „Мила Родина“, съ пѣсенята на която полетъ въ пропастьта, не можахъ да се осъществятъ. Тя, обаче, остави голѣмъ примеръ и тежъкъ заветъ на своитъ събрата — истинското изкуство и почтенността!

Като артистка тя напълно прокара въ културното си поприще гениалната мисълъ на Шуберта: „Ролята на артиста е да внесе свѣтлина въ душитъ на слушателитъ“ и тази на Бетховена: „Нѣма нищо по-високо отъ това — да се издигнешъ до Божеството и отъ тамъ да прѣскашъ лжчитъ му между хората“.

Вѣчна память на отлетѣлия въ висинитъ български славеи и на недоизпѣтитъ дивни пѣсни и химни на Христина Морфова!

В. Димитровъ

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

ДОСТОЕВСКИ и ДЖ. ЛОНДОНЪ

Литературната критика е художествена творба — съ тази мисълъ на Брюниетеръ вие веднага бихте се съгласили, ако имате удоволствието да чуете сказката на писателя Св. Камбуровъ — Фуренъ, за Джекъ Лондонъ и Феодоръ Достоевски, изнесена въ салона на читалище „Зора“ на 6 т. м. отъ името на Народния Университетъ и Просв. Д-во. Огромното богатство отъ идеи и образи, страхотната дълбочина на душевния анализъ, свърхчовѣшката любовъ къмъ всѣка радостъ и страдания — всички тѣзи херактерни черти въ великото дѣло на двамата най-велики предста-

вители на изкуството въ стария и новия свѣтъ, бѣха предадени съ такова проникновение въ анализа, съ такава удивителна яснота въ мисълта, съ такава художественостъ въ израза, че сказката бѣше истинско литературно четене, настояща художествена творба.

Мнозина сж чували въ града ни да говорятъ за тѣзи двама титани на човѣшкия духъ — но никой не е говорилъ, както г-нъ Камбуровъ, защото да се говори така, това значи сказкичѣтъ да бжде нѣщо повече отъ критикъ, нѣщо повече и отъ писателъ — да бжде едно голъмо сърдце, единъ свѣтълъ умъ. Н. Бератовъ

Северната царица

На 31 т. м. въ сал. „Зора“ първоначалното училище Ген. Кесяковъ изнесе съ детската си театрална трупа приказната пиеса „Северната царица“ въ 7 картини по Андерсенъ. Самиятъ приказенъ характеръ на пиесата обуславяше въ известни рамки играта на децата. Жизнеността, твърде изкуствена за такива случаи, бѣше компенсирана съ декоративни ефекти, които бѣха сполучливи и пълни съ символика. Постановката бѣше твърде правдоподобна. Играта на децата на мѣста — много интересна. Централната роля на сестричето се изнесе отъ малката третачка Соня К. Димитриева блѣстящо: и въ маниеръ, и въ поза, и въ говоръ. Това дете владѣше прекаасно ролята си, че и публиката. То създаде много

трогателни моменти. Добре бѣха и другитъ деца, а сжко тѣй и балетитъ. Костюмъ — отлични. Музиката — много приятна. Изобщо децата сж много мили артисти въ своето изкуство, че и наивността. Такива случаи, сериозно подготвени, сж и силно възпитателни. Тѣ създаватъ условия за разкриване специфични способности и би трѣбвало разумно да се практикуватъ.

Публиката, обаче, неможа правилно да се отнесе къмъ децата, защото недостатъчно ги аплодира, въпрѣки умилението отъ тѣхъ. Или — защото тука нѣма сцениченъ и музикаленъ филтъ? Другъ пжтъ — повечко внимание!

В. Д.

Платихте ли си абонамента?

ХРОНИКА Разписание на влаковетъ

отъ 15 май 1936 год.

Тръгва	Пристига	Тръгва	Има връзка за и отъ
	ч. м.	ч. м.	
за Зимница	— — —	3 30	за Бургазъ
„ „	— — —	10 45	„ София и Бургазъ
„ „	— — —	15 45	„ „
„ „	— — —	50 45	„ София
отъ Зимница	5 30	— —	отъ София
„ „	13 30	— —	„ Бургазъ — София
„ „	18 30	— —	„ „
„ „	23 02	— —	„ Бургазъ
за Джово	— — —	8 56	за Ст.-Заг. и Г.-Орѣховица
„ „	— — —	15 00	„ „
„ „	— — —	13 00	съ една каруца
отъ Джово	14 12	— —	отъ Ст.-Заг. и Г.-Орѣховица
„ „	20 28	— —	„ „
„ „	8 48	— —	съ една каруца

Отъ 1 юний администрацията на вестника ни се помѣщава въ зданието на г. Илия Гудевъ (подъ пощата) — до книжарница Краваревъ.

Черната борова муха продължава да нанася опустошения срѣдъ боровата гора на Бармукъ. Не е изключено въ скоро време нашя градъ да се лиши отъ тая хубава гора — създадена съ голѣми и продължителни усилия.

Министерството на благоустройството е отпуснало 1,800,000 лв. за павиране на шосето Бургасъ — Сливенъ. Ако общината успѣе да разшири Главната улица павирането ще започне отъ Стария брѣстъ и ще продължи на изтокъ до 2 километра.

Утре — недѣля — следъ църковенъ отпускъ, ще се отслужатъ панихиди за видния революционеръ отъ преди освобождителната епоха — Таню Стояновъ, познатъ на читателитъ съ името Таню Войвода.

Поканватъ се гражданитъ да присъствуватъ на панихидата, която ще се извърши въ катедралната черква „Св. Димитъръ“.

Детскиятъ хоръ и оркестръ при III срѣдишна гимназия днесъ заминаха за гр. Габрово, за да изнесатъ оповестения си вече концертъ.

Срещу църквата Св. Дим. до книжарницата Краваревъ е открито фирмописко ателие.

Изработва всѣкакъвъ видъ надписи на ламарина, стъкло, дърво, фасади и пр.

Юбилейното чествуване на най-стария ни детски писателъ — Чичо Стоянъ — се изнесе вчера въ града ни. Въ следния брой ще дадемъ описание на тържеството.

Ученицитъ отъ първоначалното у-ще „Антонъ Ивановъ“ ще изнесатъ утре — недѣля — 10 ч. пр. обѣдъ — въ Популярна Банка — забава съ писателъ „Въ лошъ пжтъ“ отъ А. Карима.

Въ понеделникъ, 8 т. м., въ 7 часа вечерта въ „Зора“ дружеството за борба противъ туберкулозата въ Сливенъ ще има важно събрание съ следния дневенъ редъ:

1. Съдействие по прилагане закона за хигиената и безопасността на труда;
2. Подпомагане работничеството и младежта съ създаване въ срѣдитъ имъ секции за физическа култура;
3. Организиране лѣтни детски колонии;
4. Създаване и уреждане при Държ. болница отдѣление за грѣдоболни;
5. Създаване въ града специаленъ диспансеръ;
6. Уреждане агитационна седмица.

Една Жена, новъ сборникъ разкази отъ Фани Попова — Мутафова, въ който талантливата наша писателка е включила 17 отъ своитъ най-добри разкази изнасящи правдиво и майсторски потайнитъ трепети на женската душа. Този сборникъ запълва една празнота въ нашата белетристика — кждето досега липсваше жената съ нейното отзивчиво къмъ всѣко страдание сърдце. Сборникътъ е грижливо издание на „Вестникъ на жената“ — София. Цена 25 лева.

Вестникъ на жената, брой 655, е съ отдѣлно голѣми приложение, съдържащо 12 кройки въ естествена величина, по които и най-неподготвената жена може да скрои и ушие модерни лѣтни дрехи за себе си и пецата си, 10 увеличени модели за бродиране и следното съдържание: жената и въздхоплаването, статии и снимки на жени — авиаторки. Подвигитъ на Еми Джонсовъ — Молисонъ. Морскитъ търговци, разказъ отъ В. Страшимирова. Урокъ по възпитание отъ Анжело Патри. Стихове отъ Янка Митева. Литературенъ прегледъ отъ Стойко Вожиловъ. Господинътъ въ черно, разказъ отъ Ст. Мокревъ. Любовта къмъ родоната, отъ Н. Манолова. Кой спортъ да упражнява жената, П. Златевъ. Смѣйте се, за да сте здрави, Д-ръ Н. Станчевъ. Брактъ не трѣбва да е робия. Лѣтни детски приюти, А. Карима. Трагедията на днешнитъ млади. Подводнитъ канари брака. Хора отъ планината, разказъ отъ М. Стр. Лазарова. Изпитни рецепти за готвене. Болестта ларингитъ, Д-ръ Нейковъ. Здравни въпроси и отговори. Жени — астрономки и пр. Броятъ съ приложението — 5 лева.

Свѣтлоструй. Месечникъ за просвѣтна, култура и литература. Това издание е органъ на Щръклевското народно читалище „Възраждане“.

Уреждано отъ Димитъръ Добревъ този месечникъ съ своето разнообразно съдържание и толкова годишно редовно излизане е едно рѣдко и радостно явление въ културния живоъ на нашата провинция е село. Презъ VII му годишнина абонаментътъ му, почващъ отъ септемврий 40 лв. а полугодишния — 25 лв.

Илюстрирано сп. „Страници за всички“, ред. Ал. Паскалевъ.

Абонаментъ на списанието за V годишнина е 120 лв.

Презъ V-тата год. (1936) абонатитъ получаватъ 8 книжки отъ списанието и 4 голѣми приложения, романи отъ Дж. Лондонъ, сложени подъ печатъ а именно: Лунната долина частъ I и частъ II, Дивото зове, Приключенията на Джоанна (томове XI, XII, XIII, и XIV отъ съчиненията на Дж. Л.) Записанитъ следъ 15 IX. 35 г' нови абонати получаватъ като приложение други томове, вече излѣзли (т. VII — X, гл. стр. 66).

За насъ сж потребни сега за сега такива литературни произведения, които отговарятъ на нашитъ потребности и стремления и които иматъ съвремененъ и общочовѣшки интересъ.

Хр. Ботевъ

Опазване на цвѣтята въ Сливенския балканъ

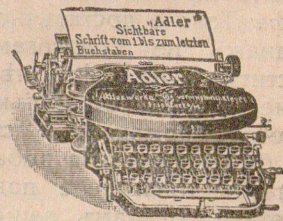
По искане на сливенскитъ туристи, господинъ Министерътъ на Земледѣлието и Държавнитъ Имоти забранява, за срокъ отъ 20 години, брането, кжсането и изкореняването, въ границитъ на Сливенския балканъ, на следнитъ растения:

1. Анемония
2. Сияя Тинтява
3. Колакътъ (Дебелець)
4. Жълто Лале
5. Сжсенъ.

На виновнитъ ще се съставятъ актове и ще бждатъ глобявани.

СРѢДА ВЕЧЕРЪ — 10 т. м. народниятъ хоръ ще отиде на поклонение при гробоветъ на Д-ръ Ив. Дрѣнковъ — бившъ председателъ на читалището и Тодоръ Николовъ — бившъ касиеръ на хора. Сборенъ пунктъ за хориститъ — читалище „Зора“ 7:30 часа при вечеръ. Канятъ се близкитъ на покойницитъ да присъствуватъ.

Отъ н-вото на хора.

„АДЛЕРЪ“

Царицата на пишущитъ машини

На складъ всички модели Ленти, Индиго, Части

ЦЕНИ НАМАЛЕНИ ПРИ П. КАМБУРОВЪ